

slaaede Vej skulde naa til at skabe et Organ, der kunde forhindre eller dog bidrage til at forhindre, at Striden herhjemme skulde blive saa bitter. Men skulde den vise sig ufarbar, og kunne andre vise andre Veje, som baade Sygekasserne og Lægerne bedre kunne være tjente med, skal jeg gerne følge med. Men saa længe intet andet er paavist, tror jeg, at det altid er en Fordel, at man begynder at prøve med den mindst vidtgaaende Mulighed.

Der var en for mit Øre ret mærkelig Modsigelse i det ærede Medlems Udtalelser om Sygekasselovens Værdi. Han begyndte med at sige, at det var en udmærket god Lov, og han gentog det endog; men kort Tid efter kom han maaske til at tænke paa, at der var visse radikale Krav fra Indenrigsministerens og anden Side, og saa var han pludselig klar over, at Loven trængte til en meget omfattende Revision. Jeg synes, at det er lidt modstridende, at Loven, naar den er saa udmærket god, alligevel vil behøve en saa omfattende Revision. Jeg er netop, som det ærede Medlem, klar over, at Sygekasseloven er en udmærket god Lov, rigtig i sit Princip og vel udformet for sin Tid, og at den i Virkeligheden kun tiltrænger den Slags smaa afhjælpende Rettelser, som Tid og Praksis have aabenbaret Nødvendigheden af. Derfor mene jeg og mine Medforlagsstillere, at der ikke tiltrænges nogen omfattende Revision af denne, som min Kollega siger, udmærkede Lov, men at man kan nøjes med at rette det, som Erfaringen har vist bør rettes. Jeg tillader mig at tro, at en sikker og lille Forbedring er bedre end en stor og usikker.

Det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen) spottede paa ny over den lille Mus, der her var født. Jeg synes, det var lidt farligt for en Socialdemokrat. Vi have paa ingen Maade rumlet med dette Forslag som noget stort. Vi have tværtimod sagt, at her kun var Tale om nogle ganske smaa, praktiske Ændringer, som det kunde være naturligt, ikke mindst for en Læge, der har arbejdet som Sygekassemand i mange Aar, at tage sig af. Man kunde snarere sige, at man nu hvert Aar gennem flere Aar har set det socialdemokratiske Bjerg — det var da nærmest Socialdemokratiet, man kunde betragte som Bjerget her i Salen — rumle med et meget stort ildspyende Forslag om offentlig Sygepleje, der vilde være af et ganske overordentlig vidtgaaende Omfang. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem skulde tale om en Mus — hvis jeg vilde

være spydig og bruge Gnaversprog, kunde jeg fristes til at sige, at hans Forslag er ikke saa meget værd som Taksten paa en Rottehale, thi det er intet værd, det vil ikke komme til at gavne Befolkningen den mindste Smule, for det har ikke den allermindste Udsigt til at blive Lov. Vi ere gaaede den praktiske Erfarings Vej, og kan man rette en god Lov og derved bringe den i Overensstemmelse med Tidens erfaringsmæssige Krav, er det meget, meget mere værd end at opstille store Krav, som ingen tror kunne gennemføres, det være sig af principielle eller af økonomiske Grunde.

Og naar vi, skønt vi ere ganske enige, ogsaa med det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (J. Andersen) i, at det vilde være ønskeligt, om vi kunde komme til et større Statstilskud, dog have stræbt at holde os forholdsvis strengt indenfor den givne økonomiske Række, er det netop, fordi vi være klare over, at hvis vi vilde stille blot nogenlunde vidtgaaende Krav om Forøgelse af Statstilskuddet, vilde det være den allersikreste Maade til at skaffe Lovforslaget en meget stærk og meget kraftig Fjende i den højtærede Finansminister. Naar det ærede Medlem for Præstø Amt 1ste Valgkreds ogsaa talte om, at der kunde være Grund til at lade Staten bære en lidt større Udgift, fordi Sygekasserne have overtaget Byrden ved Tuberkuloseloven, saa maa det ærede Medlem erindre, at det gaar Statskassen ikke ind paa i Øjeblikket. Der vil Finansministeren øjeblikkelig henvise det ærede Medlem til sin Kollega Indenrigsministeren og sige, at der her slet ikke er Tale om Statskassen, thi disse Byrder hvile i Øjeblikket ikke paa Staten, hvis man skal gaa meget strengt til Værks med Fortolkningen af Loven, de hvile paa Kommunerne. Der vil altsaa Finansministeren øjeblikkelig vise fra og sige: Hus forbi, vær saa god at henvende Dem til Indenrigsministeren, spørg ham, om han muligvis kunde tænke sig at anbefale, at man lagde en Byrde paa Kommunerne, et pligtmæssigt kommunalt Tilskud til Sygekasserne, mod at der i Sygekasseloven blev givet dem fuldstændig Sikkerhed mod at komme til at bære noget af disse Byrder. Det have vi ikke turdet foreslaa her, og jeg tvivler paa, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, naar det kommer til Stykket, vil stille Ændringsforslag desangaaende.

Jeg glemte en lille Bemærkning til min ærede Kollega (Rørdam). Han troede ikke, at der kom noget ud af et Lovfor-